Nõukogu järeldused kõrghariduse ajakohastamise kohta

(2011/C 372/09)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

VÕTTES ARVESSE, ET

1. kõrgharidus mängib keskset rolli teadmiste loomises, mis on inim- ja ühiskonna arengu ning kodanikuaktiivsuse edendamise alus;

2. Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegias, mis võeti vastu 2010. aasta juunis, [1] seati konkreetne eesmärk parandada haridustasemeid, eelkõige suurendades kolmanda taseme või samaväärse hariduse omandanud noorte osakaalu 2020. aastaks vähemalt 40 protsendile;

3. 19. juuni 1999. aasta Bologna deklaratsiooniga algatati valitsustevaheline protsess, mille eesmärk oli luua Euroopa kõrgharidusruum ning mida toetab aktiivselt Euroopa Liit. Protsessis osalevate riikide kõrghariduse eest vastutavad ministrid, kes kohtusid 28. ja 29. aprillil 2009 Leuvenis ja Louvain-la-Neuve'is, kutsusid kõrgharidusasutusi [2] üles jätkama oma tegevuse ajakohastamist 2020. aastani;

4. nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivis 2004/114/EÜ määrati kindlaks tingimused ja eeskirjad kolmandate riikide kodanike lubamiseks liikmesriikide territooriumile õpingute, õpilasvahetuse, tasustamata praktika või vabatahtliku teenistuse eesmärgil pikemaks ajavahemikuks kui kolm kuud [3];

5. nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/71/EÜ sätestas kauemaks kui kolmeks kuuks liikmesriikidesse lubamise tingimused, mida kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes teevad teadusasutusega sõlmitud võõrustamislepingu raames uurimisprojekti [4];

6. nõukogu 23. novembri 2007. aasta resolutsioonis ülikoolide moderniseerimise kohta Euroopa konkurentsivõime nimel ülemaailmses teadmistepõhises majanduses [5] kutsuti liikmesriike üles edendama kõrgharidusasutuste rahvusvahelistumist, innustades selleks kvaliteedi tagamist sõltumatu hindamise ja ülikoolide vastastikuse hindamise abil, soodustades liikuvust, edendades ühis- ja topeltkraadide kasutamist ning hõlbustades kvalifikatsioonide ja õppeperioodide vastastikust tunnustamist;

7. nõukogu 12. mai 2009. aasta järeldustes, mis käsitlevad strateegilist raamistikku üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal, [6] märgiti, et liikmesriikide jõupingutuste toetamiseks kõrghariduse ajakohastamisel ja Euroopa kõrghariduspiirkonna väljaarendamisel tuleks sihiks seada ka tihe sünergia Bologna protsessiga, eelkõige seoses kvaliteedi tagamise, tunnustamise, liikuvuse ja läbipaistvuse vahenditega;

8. nõukogu ja nõukogus 26. novembril 2009. aastal kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate järeldustes hariduse rolli arendamise kohta täielikult toimivas teadmiste kolmnurgas [7] rõhutati vajadust täiendavalt reformida ülikoolide juhtimis- ja rahastamisstruktuure, võimaldades suuremat autonoomiat ja vastutust, et hõlbustada tuluvoogude mitmekesisemaks muutmist ja tõhusamat koostööd ettevõtlussektoriga ning võimaldada ülikoolidel osaleda teadmiste kolmnurgas globaalsel tasandil;

9. nõukogu 11. mai 2010. aasta järeldustes kõrghariduse rahvusvahelistumise kohta [8] kutsuti komisjoni üles töötama välja ELi rahvusvahelise kõrghariduse strateegia, mille eesmärk oleks parandada käimasolevate rahvusvahelise koostöö algatuste sidusust ja vastastikust täiendavust nii ELi kui ka riiklikul tasandil ning mis ELi välistegevuse raames jätkaks Euroopa kõrghariduse, teaduse ja innovatsiooni atraktiivsuse edendamist;

10. nõukogu 7. juuni 2010. aasta järeldustes teemal „Uute töökohtade jaoks uued oskused: edasised sammud" [9] rõhutati vajadust edendada kaasavat majanduskasvu ning aidata igas vanuses inimestel muutusi ette näha ja nendega toime tulla, tagades neile vajalikud oskused ja pädevused;

11. nõukogu 19. novembri 2010. aasta järeldustes algatuse „Noorte liikuvus" kohta [10] kutsuti üles parandama hariduse kvaliteeti ja suurendama hariduse atraktiivsust kõigil tasanditel, eelkõige seoses kõrgharidusega;

---

[1] EUCO 13/10.

[2] Keeleliste eripärade ning riikide traditsioonide ja tavade arvessevõtmiseks hõlmab see termin kõiki kolmanda taseme haridusasutusi, sh ülikoole, rakenduskõrgkoole, tehnoloogiainstituute, *grande école*'e, ärikoole, tehnilisi õppeasutusi, tehnikaülikoole, kolledžeid, polütehnikume, akadeemiaid jne.

[3] ELT L 375, 23.12.2004, lk 12.

[4] ELT L 289, 3.11.2005, lk 15.

[5] 16096/1/07 REV 1.

[6] ELT C 119, 28.5.2009, lk 2.

[7] ELT C 302, 12.12.2009, lk 3.

[8] ELT C 135, 26.5.2010, lk 12.

[9] 10841/10.

[10] ELT C 326, 3.12.2010, lk 9.

12. nõukogu 26. novembri 2010. aasta järeldustes Euroopa innovaatilise liidu kohta [1] rõhutati, kui oluline on seada esikohale investeeringud haridusse, koolitusse ja teadusuuringutesse ning kasutada täies ulatuses ära Euroopa intellektuaalset kapitali, et tagada pikaajaline konkurentsivõime ja majanduskasv;

13. Euroopa Ülemkogu 4. veebruari 2011. aasta järeldustes kutsuti üles rakendama strateegilist ja ühtset lähenemisviisi, et hoogustada innovatsiooni ja kasutada täiel määral Euroopa intellektuaalset kapitali, mis tooks kasu kodanikele, ettevõtetele – eelkõige VKEdele – ja teadlastele [2];

14. nõukogu 14. veebruari 2011. aasta järeldustes hariduse ja koolituse rolli kohta Euroopa 2020. aasta strateegia [3] rakendamisel rõhutati, et kõrgharidusasutused peaksid püüdma parandada oma kursuste kvaliteeti ja asjakohasust, et julgustada suuremal hulgal kodanikke omandama kõrgharidust, ning et tuleks edendada tõhustatud koostööd kõrgharidusasutuste, uurimisinstituutide ja ettevõtete vahel eesmärgiga tugevdada teadmiste kolmnurka kui uuendusmeelsema ja loovama majanduse alust;

15. nõukogu 19. mai 2011. aasta järeldustes „Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistik aastani 2020" [4] kutsuti liikmesriike üles seadma eesmärgid või jätkama tööd nende eesmärkide täitmise suunas, mis võiksid keskenduda kvaliteetsele haridusele, sealhulgas kõrgharidusele võrdse juurdepääsu tegelikule tagamisele;

16. nõukogu 31. mai 2011. aasta järeldustes Euroopa teadusruumi arendamise kohta Euroopa teadusruumiga seotud rühmade kaudu [5] märgiti, et Euroopa teadusruumi rakendamisel saavutatud märkimisväärse edu tulemusena tuleks jätkata ulatuslikku ja strateegilist lähenemisviisi, et kasutada täies ulatuses ära Euroopa intellektuaalset kapitali;

17. nõukogu 28. juuni 2011. aasta soovituses, mis käsitleb juhtalgatust „Noorte liikuvus" – õppega seotud liikuvuse edendamine noorte seas, [6] märgiti, et õppega seotud liikuvus võib muuta haridus- ja koolitussüsteemid ning -asutused avatumaks, euroopalikumaks ja rahvusvahelisemaks, kergemini juurdepääsetavamaks ja tõhusamaks. Õppega seotud liikuvuse abil saab parandada ka Euroopa konkurentsivõimet, aidates ehitada teadmistepõhist ühiskonda;

18. nõukogu 28. novembri 2011. aasta järelduste (õppimisega seotud liikuvuse sihttaseme kohta) eesmärk on suurendada õppimisega seotud liikuvust üliõpilaste seas ja määrata kindlaks kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed piirmäärad, et mõõta kõrgharidusega seotud õppimis- või koolituskogemuse kestust välismaal;

19. Euroopa Liidul on pikaajalised traditsioonid koostöö alal kolmandate riikidega, mille aluseks on sellised poliitikad ja vahendid, milles kõrghariduse roll üha kasvab. Kõrgharidusalasel koostööl on oluline koht ka sellistes mitmepoolse koostöö raamistikes nagu idapartnerlus, Vahemere Liit ja põhjamõõde ning koostöös Lääne-Balkani riikidega;

VÕTTES ARVESSE

1. esimest Euroopa teadusruumi ministrite konverentsi teemal „Intellektuaalne kapital – mõju loomingule", mis peeti 20. juulil 2011 Sopotis ning kus rõhutati ülikoolide rolli globaliseerunud maailmas teadmiste ja uuendusliku mõtlemise oluliste allikatena, eelkõige seoses tänapäeva probleemidele suunatud strateegiliste uurimisvaldkondadega;

2. eesistujariigi konverentsi teemal „Kõrghariduse moderniseerimine", mis peeti 24. ja 25. oktoobril 2011 Sopotis ning kus rõhutati kõrgharidussüsteemide ajakohastamise vajadust, eriti seoses selliste praeguste probleemidega nagu ülemaailmne konkurents ja demograafilised suundumised;

TERVITAB

komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Majanduskasvu ja tööhõive toetamine – Euroopa kõrgharidussüsteemide ajakohastamise tegevuskava" [7];

TEADVUSTAB, ET

1. praegustes majandusoludes on kõrgharidusel (sealhulgas kolmanda taseme kutseharidusel ja -koolitusel) tänu selle seostele teadusuuringute ja innovatsiooniga peamine roll kõrge kvalifikatsiooniga töötajate tagamisel ning oluliste teadusuuringute edendamisel, mida Euroopa vajab oma püüdlustes kindlate töökohtade, majanduskasvu ja õitsengu poole;

2. kõrgkooli lõpetanute kvalifikatsioon ei vasta alati tööturu ja ühiskonna vajadustele. Avaliku ja erasektori tööandjad osutavad üha enam mittevastavusele ja raskustele sobivate töötajate leidmisel, kes vastaks teadmistepõhise majanduse muutuvatele vajadustele;

[1] 17165/10.
[2] EUCO 2/11, lk 6, punkt 16.
[3] ELT C 70, 4.3.2011, lk 1.
[4] 10658/11.
[5] 11032/11.
[6] ELT C 199, 7.7.2011, lk 1.
[7] 14198/11 + ADD 1.

3. Euroopa vajab tunduvalt rohkem koolitatud teadlasi ja teadlasi, kellel on kogemusi väljastpoolt akadeemilist keskkonda, sealhulgas erasektorist, et muuta oma majandus teadusmahukamaks ning edendada seeläbi innovatsiooni ja konkurentsivõimet;

4. kõrghariduses osalemise laiendamine nõuab suurema tähelepanu pööramist kvaliteedi ja mitmekesisusega seotud probleemidele;

5. Euroopa kõrgharidusasutuste tugevus seisneb nende mitmekesisuses, hea kvaliteediga, jätkusuutliku ja asjakohase hariduse ja teadustegevuse tagamises ning institutsioonilise autonoomia, kõigi sidusrühmade ees vastutamise ning muutuvate oludega kohanemise võime omavahelises seotuses. Lisaks kõrgharidusasutuste kahele traditsioonilisele ülesandele, milleks on õpetamine ja teadustöö, on üha olulisem ka kolmas, institutsioonide ja ettevõtlussektori sidumise ülesanne, sealhulgas piirkondlikul tasandil, ning sotsiaalse vastutuse hõlmamine;

6. Euroopa kõrgharidusasutuste potentsiaali ühiskonda mõjutada ja heaolu Euroopas suurendada ei ole siiski veel täiel määral ära kasutatud: Euroopa jääb maha teadmiste ja andekate inimeste hulgas valitsevas ülemaailmses konkurentsis, samal ajal kui tärkava turumajandusega riigid üha suurendavad kõrgharidusse tehtavaid investeeringuid;

7. samal ajal püüavad kõrgharidusasutused liiga sageli konkureerida liiga paljudes valdkondades, kuigi üksnes mõned neist saavutavad mõnes tugeva ülemaailmse konkurentsiga valdkonnas tipptaseme;

8. seetõttu on kõrgharidusasutustel vaja jätkata sisereformide läbiviimist, valides oma ülesanded vastavalt nende poolt esindatava intellektuaalse kapitali liikidele ning võimalustele end määratleda teiste riiklike asutuste suhtes;

9. institutsiooniline autonoomia on vajalik, et edendada riikide kõrgharidussüsteemides institutsioonilist mitmekesisust: on vaja mitmekesistada institutsioonilisi rolle ja ülesandeid, et edendada kõrgharidusasutustes tipptaset;

NÕUSTUB, ET

1. kõrghariduse reformimise põhivastutus ja toetamine lasub liikmesriikidel ning haridusasutustel enestel. Bologna protsess ja sellest tulenev Euroopa kõrghariduspiirkonna edasiarendamine, ELi kõrgharidussüsteemide ajakohastamise tegevuskava ja Euroopa teadusruumi loomine näitavad siiski, et haridusalased probleemid ning nõutavad poliitilised lahendused ületavad riigipiire ning et Euroopa koostöö annab väärtusliku panuse rahastamise toetamise, tõenditepõhise poliitikaanalüüsi ja parimate tavade vahetamise jaoks;

2. kõrghariduse kvaliteet ja asjakohasus on Euroopa intellektuaalse kapitali täiel määral ära kasutamise peamine tingimus;

3. hariduse ja teadusuuringute kvaliteet on Euroopa kõrgharidussüsteemide eduka ajakohastamise võtmetegur;

4. hariduse, teaduse ja innovatsiooni vahelise teadmiste kolmnurga tugevdamine on peamine tingimus, et võimaldada kõrgharidusel aidata kaasa töökohtade loomisele ja majanduskasvule, reformida juhtimis- ja rahastamisstruktuure ning tugevdada kõrghariduse rahvusvahelist atraktiivsust;

5. Euroopa teadusruumi väljaarendamine suurendab riiklike süsteemide omavahelist täiendavust, et suurendada teadusinvesteeringute kulutõhusust ning tugevdada teadmiste kolmnurka kuuluvate asutuste vahelist vahetust ja koostööd;

6. üliõpilaste, teadlaste ja muu personali rahvusvaheline liikuvus, mida on tugevdatud pärast Euroopa kõrgharidusruumi käivitamist, mõjub kvaliteedile positiivselt ning mõjutab kõiki reformi põhivaldkondi. Samas võib liikuvus tekitada probleeme mõnes haridussüsteemis, kus üliõpilaste juurdevool on märkimisväärne, või nendes riikides, mida ohustab „ajude väljavool", mille tulemusena võivad paljud andekad inimesed otsustada suunduda õppima välismaale ja sinna jääda;

7. parimate üliõpilaste, akadeemikute ja teadlaste ligimeelitamine väljastpoolt ELi ning piiriülese koostöö uute vormide väljatöötamine on peamised tegurid, et muuta Euroopa kõrgharidusruum ja Euroopa teadusruum atraktiivseteks sihtkohtadeks teadmiste ja andekate inimeste hulgas valitsevas ülemaailmses konkurentsis;

8. tööandjate ja muude sidusrühmade kaasamine õppekavade väljatöötamisse ja elluviimisse on oluline kõrghariduse kvaliteedi ja asjakohasuse parandamisel;

9. riiklik investeering, mida toetatakse täiendavate rahastamisallikate kaudu, peab jääma jätkusuutliku kõrghariduse alustalaks, eelkõige pidades silmas praegust finantskriisi Euroopas;

KUTSUB LIIKMESRIIKE ÜLES KOOSKÕLAS RIIKLIKE TAVADEGA TEGEMA KOOSTÖÖD KÕRGHARIDUSASUTUSTEGA, TUNNUSTADES SAMAL AJAL NENDE AUTONOOMIAT, NING KÕIKIDE ASJAOMASTE SIDUSRÜHMADEGA, ET

1. kiirendada jõupingutusi kõrghariduse omandanute arvu suurendamiseks, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia peamine eesmärk suurendada ELis 40 protsendini nende 30–34-aastaste inimeste osakaalu, kes on omandanud kolmanda taseme või sellega samaväärse hariduse, arvestades, et 2020. aastaks eeldatakse 35 % ELi töökohtade puhul kõrghariduse olemasolu ([1]);

2. töötada välja selgepiirilised edasiliikumisvõimalused kutse- ja muud tüüpi haridusest ning mehhanismid väljaspool formaalset haridust ja koolitust omandatud varasemate teadmiste ja kogemuste tunnustamiseks, tegeledes eelkõige nende probleemidega, mis on seotud Euroopa kvalifikatsiooniraamistikuga seotud riiklike kvalifikatsiooniraamistike rakendamise ja kasutamisega;

3. edendada tõhusate strateegiate süstemaatilist väljatöötamist eesmärgiga tagada juurdepääs ebasoodsas olukorras olevatele ja alaesindatud rühmadele, parandades eelkõige nende teavitamist ning esitades haridusvõimaluste ja tulemuste kohta läbipaistvamat teavet ning andes õigete õppevalikute tegemiseks paremaid juhiseid;

4. suurendada jõupingutusi, et minimeerida kõrgkooli pooleli jätnute arvu, parandades kursuste kvaliteeti, asjakohasust ja muutes need atraktiivsemaks, eelkõige üliõpilaskeskse õppimise ja sisseastumisjärgse toetuse, juhendamise ja nõustamise tagamise kaudu;

5. tagada sihtotstarbelise finantsabi jõudmine võimalike madalama sissetulekuga üliõpilasteni;

6. julgustada oskuste ja majanduskasvu prognooside ning kõrgkooli lõpetanute tööhõiveandmete (sh lõpetanute tööhõivetulemuste) kasutamist õppekavade koostamiseks, elluviimiseks ja hindamiseks ning innustada paindlikuma lähenemisviisi kasutamist õppekavade, sealhulgas interdistsiplinaarsete õppekavade koostamisel eesmärgiga tugevdada kõrgkooli lõpetanute tööalast konkurentsivõimet;

7. julgustada üliõpilaskesksete lähenemisviiside omaksvõttu õpetamise ja õppimise valdkonnas, võttes arvesse mitmekesise õpilaskonna vajadusi ning edendades eri õppeviiside kasutuselevõttu, muu hulgas info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat tõhusalt ära kasutades;

8. julgustada kõrgharidusasutusi investeerima oma töötajate pidevasse ametialasesse arengusse ning tunnustada tipptasemel õpetamist;

9. võidelda stereotüüpse lähenemise vastu ja kõrvaldada tõkked, mis jätkuvalt takistavad naisi jõudmast kõrgemale tasemele kraadiõppes ja teaduses, eelkõige teatavatel erialadel ja juhtivatel kohtadel, eesmärgiga leida veel seni avastamata andeid;

10. siduda, kui see on vajalik ja asjakohane, doktoriõppeprogrammide riiklik rahastamine innovatiivset doktoriõpet käsitlevate põhimõtete ([2]) rakendamisega ning toetada teadlaste karjäärivõimaluste arendamist;

11. stimuleerida ettevõtlus-, loovus- ja innovatsioonialaste oskuste arengut kõikidel erialadel ja kõigi õppetsüklite jooksul ning edendada innovatsiooni kõrghariduses interaktiivsema õpikeskkonna ja teadmussiiret soodustava infrastruktuuri kaudu;

12. soodustada võimaluse korral kõrgharidusasutustes interdistsiplinaarsetele teadusuuringutele olulisema rolli andmist ning tõhustada kõrghariduse ja teadusuuringute vahelisi seoseid eesmärgiga tõhustada teadmiste kolmnurga toimimist;

13. innustada lisaks kõrghariduse haridus- ja teadustööalasele missioonile kolmandate tegevuste edasiarendamist, nagu teadmiste jagamine ja innovatsioon, kogukonna kaasamine, elukestev õpe ning olulisus piirkondliku ja kohaliku arengu seisukohalt;

14. innustada partnerlust ja koostööd ettevõtetega, luues näiteks tunnustamissüsteeme, praktikavõimalusi ja töölesuunamisi ning multidistsiplinaarse ja organisatsioonidevahelise koostöö stiimuleid ning vähendades õiguslikke ja haldustõkkeid kõrgharidusasutuste ning muude avaliku ja erasektori sidusrühmade vahelise koostöö teelt. Teadmiste tõhusamat ülekandmist ettevõtlusse ning sellega seoses baas- ja rakendusuuringute vahelist järjepidevust on võimalik saavutada, rakendades riiklikku poliitikat, mis tugevdab paljude üksuste vahelist koostööd;

15. tugevdada kõrgharidusasutuste, tööandjate ja tööturuasutuste vahelisi sidemeid, et pöörata õppekavades suuremat tähelepanu tööturu vajadustele, parandada oskuste vastavust töökohtade nõudmistele ning arendada aktiivset tööturupoliitikat, mille eesmärk on edendada kõrgkooli lõpetanute tööhõivet;

16. parandada kvaliteeti liikuvuse ja piiriülese koostöö kaudu, sealhulgas:

   a. sidudes õppimisega seotud liikuvuse vajaduse korral õppekavadega süstemaatilisemalt ning tagades välismaal omandatud teaduskraadide tõhusa tunnustamise läbipaistvuse tagamise vahendite, nagu Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi, diplomi lisa, kvaliteedi tagamise ja Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku tõhusa kasutamise abil;

([1]) Euroopa Kutseõppe Arenduskeskuse (Cedefop) 2010. aasta aruanne.

([2]) Euroopa teadusruumi inimressursside ja liikuvuse juhtrühma poolt mais vastu võetud ja 27. juunil 2011 viimistletud aruanne.

b. kõrvaldades tarbetud tõkked bakalaureuse- ja magistriõppe sooritamiselt eri kõrgkoolides ning piiriüleselt koostöölt ja vahetustelt;

c. parandades kolmandate riikide üliõpilaste, teadlaste ja õpetajate juurdepääsu, tööhõivetingimusi ja ametialase edasiliikumise võimalusi, lahendades muu hulgas võimaluse korral halduslikke probleeme, mis tekitavad raskusi viisade saamisel;

d. tagades, et kvaliteedi tagamise süsteemid hõlmaksid asjakohaselt ka frantsiisilepingu alusel antavat haridust;

e. edendades laiemat institutsioonidevahelist koostööd, sealhulgas töötades välja kursusi, mille alusel antakse ühis- ja topeltkraade;

17. julgustada kõrgharidusasutustes paindlikumaid juhtimis- ja rahastamissüsteeme, sealhulgas tulemuste ja konkurentsivõimega seotud mehhanisme, ning edendada sisemise halduspoliitika professionaalseks muutmist;

18. hõlbustada juurdepääsu alternatiivsetele rahastamisallikatele, kasutades muu hulgas võimaluse korral riiklikku rahastamist avaliku ja erasektori investeeringute võimendamiseks;

TERVITAB KOMISJONI KAVATSUST

1. toetada liikmesriike kõrgharidussüsteemide reformimise alastes jõupingutustes, kasutades selleks täiel määral ELi haridus- ja koolitusalaseid programme ning faktiliste andmete parandamist, üksikasjalikku analüüsi ja suuremat läbipaistvust, sealhulgas:

a. töötades asjaomaste sidusrühmadega konsulteerides välja sõltumatu, tulemustel põhineva läbipaistvuse tagamise vahendi kõrgharidusasutuste paremusjärjestuse jaoks („U-Multirank"), mis võtab arvesse riiklike kõrgharidussüsteemide eripära ning tunnustab kõrgharidusasutuste mitmekesisust kõikjal Euroopas ning võimaldab kasutajatel luua individualiseeritud mitmemõõtmelisi järjestusi;

b. jätkates kõrghariduse ja tööturu jälgimise vahendite parandamist, eelkõige parandades andmete kogumist Euroopa kõrgharidusega seotud liikuvuse ja tööhõive tulemuste kohta (tegutsedes olemasolevate vahendite piires ja minimeerides halduskoormust) ning koostades konkreetsed suunised ja soovitused põhi- ja erialaste oskuste laiendamiseks ning tööturu nõudmiste ja töötajate kutseoskuste vahelise ebakõla vähendamiseks;

c. analüüsides erinevate rahastamispõhimõtete mõju kõrgharidussüsteemide mitmekesisemaks ja tõhusamaks muutmisele, võrdsete võimaluste loomisele ja üliõpilaste liikuvusele;

d. luues kõrgetasemelise eksperdirühma, kelle ülesanne on analüüsida olulisi kõrghariduse moderniseerimisega seotud teemasid, alustades sellest, kuidas edendada õpetamise kvaliteeti. Töörühm peab esitama aruande 2013. aastal;

2. hõlbustada õppimisega seotud liikuvuse suurendamist, tugevdades Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi ja kvaliteedi tagamise mehhanisme, eesmärgiga parandada kvalifikatsioonide tunnustamist;

3. teha ettepanek, ilma et see mõjutaks eelseisvaid läbirääkimisi ELi tulevase haridus-, koolitus- ja noorsoopoliitika programmi üle, luua Erasmuse magistriõppe liikuvusprogramm (Erasmus Masters Degree Mobility Scheme), et edendada liikuvust ja tippteadmiste omandamist ning tagada mõnes muus liikmesriigis magistriõpet läbivatele üliõpilastele juurdepääs jõukohasele rahastamisele, sõltumata nende sotsiaalsest taustast;

4. toetada liikuvusvoogude ja frantsiisilepingu alusel antava hariduse arengusuundade analüüsimist;

5. edendada koos liikmesriikidega Euroopa teadusruumi ja Euroopa kõrgharidusruumi ühtset arendamist ning anda oma panus, et suurendada ELi ja Bologna protsessi vahelist sünergiat, sealhulgas kasutades 2013. aasta järgset haridus- ja koolitusalast programmi, eesmärgiga aidata kaasa Bologna protsessi raames seatud ja ELi liikuvuseesmärgi (20 %) saavutamisele;

6. jätkata Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi (EIT) arendamist, võttes vastu ettepaneku uue strateegilise innovatsioonikava kohta, milles on määratletud nägemus EIT tulevikust, selle prioriteedid ning ettepanekud käivitatavate teadmis- ja innovaatikakogukondade kohta, eesmärgiga suurendada koostöös ettevõtetega eelkõige kõrgharidusasutuste innovatsioonipotentsiaali;

7. toetada avatud ja läbipaistvate töölevõtmismenetluste rakendamist ning elavdada teadlaste piiriülest ja sektoritevahelist liikuvust, edendades teadlaskarjääri käsitlevat Euroopa raamistikku ja Euroopa algatust „EURAXESS – Researchers in Motion" [1];

8. tugevdada Marie Curie' nimeliste meetmete raames doktorantidele mõeldud liikuvuse kavasid, sealhulgas taasintegreerumise toetamist, ning edendada ELi doktoriõpet tööstusvaldkonnas, et toetada rakendusuuringuid;

9. koostada ettepanek ametipraktika kvaliteediraamistiku kohta, et võimaldada üliõpilastel ja ülikoolilõpetajatel omandada tööks vajalikke praktilisi kogemusi ning luua rohkem ja kvaliteetsemaid praktikakohti;

[1] Euroopa teadusruumi inimressursside ja liikuvuse juhtrühma poolt 2011. aasta mais vastu võetud ja 21. juulil 2011 viimistletud aruanne.

10. tutvustada Euroopa Liitu õppe ja teaduse sihtkohana kogu maailma tipptalentidele, võttes seejuures arvesse kõrgharidusasutuste mitmekesisust, ning arendada kõrgharidusalaseid suhteid partneritega väljaspool ELi, et tugevdada liikmesriikide kõrgharidussüsteeme, poliitilist dialoogi, liikuvust ja akadeemilist tunnustamist, sealhulgas laienemisstrateegia, Euroopa naabruspoliitika, idapartnerluse, Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse, Lääne-Balkani riikidega tehtava koostöö, rände suhtes võetud üldise lähenemisviisi ning Bologna protsessi poliitilise foorumi kaudu;

11. töötada eespool nimetatud eesmärkide paremaks saavutamiseks välja ELi rahvusvahelise kõrghariduse strateegia, suurendades rahvusvahelist haaret ja nähtavust ning tehes koostööd partneritega suhete parandamiseks ja tõhustades suutlikkuse suurendamist kõrgharidussektoris;

12. suurendada ELi rahastamisvahendite pikaajalist mõju kõrghariduse moderniseerimisele, parandades eri rahastamisvahendite vahelist vastastikust täiendavust, eelkõige ELi tulevase haridus-, koolitus- ja noorsoopoliitika programmi, teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horizon 2020” ja Euroopa ühtekuuluvuspoliitika vahendite vahel.